

Sporen uit het verleden

Het is koud, guur en nat als we op een ochtend in januari het kerkhof aan de Ringlaan in het dorp De Glind met een bezoek vereren. Met het foto toestel in de aanslag zijn we op zoek naar het graf van Jonkheer Waltherus Reuchlin en zijn tweede echtgenote Freddy Rudolph Reuchlin-Dorland. We weten inmiddels uit het grafregister en uit de overlijdensadvertenties dat beiden op dit kerkhof begraven zijn.

Het kerkhof aan de Ringlaan is voor ons geen onbekend terrein. Als ik vroeger met mijn zus ging wandelen en we wilden ons onttrekken aan al die spiedende ogen, dan wandelden we naar het kerkhof en zochten we een plekje achter een grote grafsteen, waar we ongestoord konden praten. Niemand die ons dan nog van de weg af kon zien. Tegenwoordig kun je je daar niet meer zo goed verstoppen, want voor het naastgelegen, later gebouwde zwembad, zijn heel wat bomen gekapt, waardoor er vrijer zicht op het kerkhof is. Wel mooi trouwens dat het zwembad naast het kerkhofje is aangelegd. We zien het al voor ons. De levenslust van spelende kinderen naast de stilte en de rust van het kerkhof. Rieke, mijn vrouw, fietste er elke dag langs. Zij woonde de eerste jaren op de Boshuisweg en als ze met haar pleegzus in de buurt van het kerkhof kwam, dan werd het tempo opgevoerd en ging haar pleegzus er als een speer vandoor. Eerst begreep mijn vrouw daar niks van, maar haar pleegzus bekende later dat ze bang was voor die graven. Ook dat snapte Rieke niet zo goed, want de mensen die daar lagen waren toch dood? Daar had haar pleegzus geen boodschap aan, het was er gewoon niet pluis. Kennelijk wisten meerdere kinderen van de angst van haar pleegzus en een paar jongens, waaronder haar huidige man, maakten die angst alleen maar groter. Ze zaten in de struiken verborgen en maakten haar geweldig aan het schrikken. Ze heeft het er nog wel eens over en de rillingen lopen weer over haar lijf als ze het verhaal vertelt.

Maar goed, dat zijn herinneringen uit een grijs verleden, alhoewel we een glimlach niet kunnen onderdrukken als we deze verhalen met elkaar delen tijdens onze zoektocht naar het graf van jonkheer Waltherus Reuchlin en zijn tweede vrouw Freddy Rudolph Dorland. Het kerkhofje is niet zo groot, maar we kunnen het graf niet meteen vinden. Helemaal achterin vinden we uiteindelijk wat we zoeken. Dit is ook weer zo'n bijzonder moment tijdens onze zoektocht naar sporen uit het verleden. Elke zoektocht begint met een eerste stap en we hadden niet kunnen bevroeden dat deze zoektocht ons zou brengen op het kerkhof aan de Ringlaan in De Glind. Het is een mooi graf en we nemen een paar foto's van dit bijzondere plekje.

Freddy Rudolph Dorland, geboren te Groningen op 6 oktober 1927, overleden te Amersfoort op 3 november 2002; vijfenzeventig jaar oud. Zij wilde hier begraven worden. Zij had wat met de Rudolphstichting en haar herinneringen waren haar zo dierbaar dat ze dit plekje als haar laatste rustplaats heeft gekozen. Het is niet toevallig dat haar tweede voornaam Rudolph was. Zij was de dochter van Nicolaas Dorland, geboren te Leiden op 10 november 1901, overleden te Rijswijk op 16 maart 1974. Nicolaas Dorland, haar vader, was de pleegzoon van dominee Rudolph en gaf drie van zijn kinderen de voornamen en de achternaam van dominee Rudolph mee, waaronder zijn dochter Freddy Rudolph Dorland. Nicolaas was twaalf jaar oud toen zijn pleegvader aan keelkanker stierf. Wat dominee Rudolph in het leven van zijn pleegzoon heeft betekend zien we terug in de namen van zijn kinderen en het gedrag van zijn dochter Freddy Rudolph die begraven wilde worden op het kerkhofje aan de Ringlaan.

In het collectieve geheugen van dit dorp zijn bij jong en oud veel herinneringen bewaard gebleven. Het is alleen de kunst om de juiste personen te vinden die deze herinneringen voor ons kunnen

ontsluiten. Via Gerrit van der Broek kwamen we uit bij dominee Corine Beeuwkes-van Ede, voormalig predikante van de gereformeerde gemeente in het dorp en thans nog bestuurslid van de Rudolphstichting. In De Luidklok van 30 november 2002 schreef zij het volgende:

In Memoriam

Op 3 november jl. is mevrouw Freddy Rudolph Reuchlin-Dorland op 75 jarige leeftijd overleden. Een ziekbed van een aantal maanden is er aan voorafgegaan, waarin ze steeds meer moest inleveren en al snel haar bed niet meer uit kon. Toch bleef ze zelf altijd vrolijk en maakte ze het je moeilijk om over haar ziek-zijn te praten. Ze wuifde dat vaak weg en zag ondanks alles de zonzijde van haar leven. Vandaar ook dat we in de afscheidsdienst (op vrijdag 8 november jl.) de beginwoorden uit Genesis hebben gelezen, waarin God scheiding maakt tussen licht en duisternis en het beiden hun plek krijgt in de schepping. Met de woorden van Prediker daaraan toegevoegd: dat er voor alles een tijd is. Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen...

Dankbaar was ze voor alles: terwijl ze een leven heeft gekend waarin ze vaak genoeg gebalanceerd heeft om het leven te ontvluchten of er juist vol tegen aan te gaan. En elke keer weer heeft ze voor het leven gekozen en naar haar zeggen was het vooral haar 'opa', dominee Rudolph (stichter van de Rudolphstichting), die haar geïnspireerd heeft. In zijn voetsporen heeft zij ook willen treden door voor probleemjongeren in Amersfoort haar huis open te stellen en hen een luisterend oor te bieden. Bijna vijf jaar geleden heb ik het huwelijk van mevrouw Dorland met de heer van Reuchlin mogen zegenen; helaas heeft het niet lang mogen duren. Ook heeft zij ons raam in de Dorpskerk onthuld op Pinkstermorgen in het jaar 2000. Een vrouw met een hele levensgeschiedenis. En met een grote liefde voor alle mensen, die om welke reden ook, het leven niet aan kunnen. Een ware (pleeg)kleindochter van ds. Rudolph. We wensen de heer Reuchlin, haar zoon Pieter en zijn gezin, en verdere familie veel sterkte toe met dit verlies.

Ds. Corine Beeuwkes-van Ede

Het was een bijzondere speurtocht en we zijn blij dat we dit verhaal toe kunnen voegen aan het collectieve geheugen van het dorp "De Glind".

Jaap Krediet en Rieke Krediet - Visser, februari 2015